

RUS DİLİNDE TÜRK DİLİ YADIGÂRLARI

Ahmet CAFEROĞLU

Türk milletinin istiklâlini kuran ve koruyan büyük Gazi'nin işaretiyile toplanan bu II. Millî Türk Dili Kurultayını ve onu hazırlayan Türk Dili Tetkik Cemiyetinin imanlı çalışmasını, iktidarım dahilinde seçebildiğini "Rus Dilinde Türk Dili Yadigârları" adlı küçük tezimle kutlulamak istiyorum. Ancak önceden itiraf edeyim ki, şimdîye kadar ne garpta ve ne de şarkta ve bilhassa biz Türklerde, Türkî dili akışı ve inkişafî ile ciddî bir alâkası olan bu mevzuun ehemmiyeti nispetinde, hiçbir esaslı araştırmanın kusura görülmemesi, ham demirin bir mevad-ı tayin hâlinde kalan bu mesele hakkında uzun ve tam bir malûmat verilmesine imkân bırakmamaktadır. Her şeyden evvel biz burada, Türk dilinin cihana yayılması ile, kendisinden çok dün kalmış olan Rus dilinin inkişaf ve kalkınmasında başlıca amil olan Türk dili yadigârlarının nevi mahiyetleri ve iktibas tarihleri üzerinde duracağız.

Malûmunuz olduğu vechile daha asırlarca evvel Orta Asya'dan muhtelif istikametlere doğru ayaklanan Türk kavmi dalgaları, ekseriyetle cenubî Rusya steplerinden geçmiş ve daima zannedilmek istediği gibi tahripkâr, gayr-ı medenî bir kuvvet hâlinde olmayıp, bilakis Rus ve umumiyetle Slav dillerine bıraktığı unsurlardan da görüleceği vechile muayyen ve yüksek bir medeniyet seviyesini haiz bir millet olmuştur. Bilhassa cenubî-şark Slav kavimlerinin daha tarihi devirlerde uzun bir zaman Türk milleti idaresi altında yaşaması ve bazen komşuluk etmesi birçok tarihî, iktisadî, içtimaî ve lengüistik mevadın tetkikiyle Türk dili ve medeniyetinin bugünkü Rus dili ve dahi Rusların siyasi kalkınmalarında ve içtimaî teşekkülerinde bile büyük bir rol oynamıştır. İlk Türklerle Ruslar arasında vaki olan siyasi temaslarda, daha iptidâî inkişaf çağında bulunan Rus dili, ister istemez, tekâmül ve inkişafını çoktan bulmuş olan Türk kavimlerinin uğurlu akışlarında ve Rusya'yı ziyaretlerinde bulmuştur. Her ne kadar iptidâî çağlarında bir lisan, kendi ihtiyacını diğer dillerden yaptığı

unsur ödüncleri ile temin etmekte mecbur ise de (fakat) Ukrayna âlim filologlarından Ogienko'nun **İnozemniye elementi vo russkom yazike** [=Rus dilinde ecnebi unsurlar], Kiev 1915, adlı eserinde tespit ettiği veçhile, Rus diline dahil olan ecnebî unsurlarının 7500 ile 15000 arasında olması ve bu ecnebî unsurlarının çoğunu Türk dili unsurlarının teşkil etmesi, her hâlde Rus dilinin mensezi meselesini sârihen bilecek bir mahiyettedir. Büyük ihtimalle bu tetkikten ilham alan son Rus Ural-Altaycılardan Zifeldt-Sumyagi, *kendi Uralo-Altaica* [Ural-Altayca *Kendi*], Bakü 1928, adlı eserinde halis Türkçe olan ve bu günkü Rus dilinde geçirdiği telâffuz tâhvîlâtı ile kullanış hakkını kazanan, Türk kelimekeri haricinde, halis Rusça addedilen Rus kelimelerini “Ural-Altay dilleri ile mukayese ederek neticede, Rus dilinin eskisi gibi “Hint-Avrupa” dillerine kolay kolay dahil edilemeyeceği kanaatine varmıştır. Münakaşalı bir ilim mevzuu şeklini olan bu meseleye burada temas etmeden de diyebiliriz ki hakikat Türk dilinin Rus dili üzerinde tesiri o kadar nafiz olmuştur ki hatta Rus ve umumiyle Slav dillerine has olan aksan kanunları bile Türk aksanları tesiri üzerine kurulmuştur. Filvaki Rus dilindeki aksanları muayyen bir kanuna raptetmeyi isterken, bazı istisnalar göze çarpmakta ise de, (fakat) heyet-i umumiyesiyle Ukrayna âlimlerinden Ogienko'nun **Russkoye literaturnoye udareniye** [= Rus edebî aksanı], Kiev 1914, ve Rus âlimlerinden Bogoroditskiy'in **Obşçiy kurs russkoy grammatiki** [= Umumî Rus grameri dersleri], adlı araştırmalarında meydana koydukları veçhile, Rusça'da vurgu, ekseriyetle Türkçede olduğu gibi daima kelime nihayetine tesadüf etmektedir. Türk dili nüfuz ve tesirinden daha az müteessir olan orta ve şimal Ruscasında ise aksine vurgu kendisini kelime başlangıcında muhafaza etmeye çalışmıştır. Büttün bu istisnalar hariç olmak üzere bugünkü Rus dilindeki vurgu sisteminin Türk dili vurgu sisteminden alındığına şüphe yoktur.

Slav ve bilhassa Rus dilinde dahil olan ve Ruslarca her vesile ile muhtelif Türk kavimleri dillerinin iktibasından çekinilmiş kelimeler, asıl menseindeki - saite-i ahengi- ekseriyetle zatiyla aynen muhafaza etmişlerdir. (Meselâ: *argamák, arkán, kazák, čekmén, bayan* yahut da *bulat, bıryuk, balık, başlık, kızıl* ilh. gibi) Esasen ahengi kaideye riayet eylemiştir. Mamañih asırlarca Ruslarca kullanılan kelime Türk kelimeleri ahengi bazen kelimelerinin menseini bile kaybettirecek derecede, tağyre uğramışsa da (fakat) Türkçe kelimeler ya lâhikasında ya da asıl kökünde ana şeklini değiştirmemiştir. Meselâ: *başka, kumis, oçkur, kibitka, kozak, tovar* gibi.

Aynı keyfiyet Türk lâhikaları için de vardır. İktibas edilen ve elyevm Rusçada mevcut olan Türk lâhikaları hem mana ve hem de telâffuz itibarıyla ehemmiyetsiz denilebilecek ufak tefek bir tebeddülle kendisini aynen muhafaza eylemiştir. Meselâ: Türkçede isim ve ism-i tasgir eki olan *+ça*, *+ce*; Türkçede fiilden isim yapmak için kullanılan *+ça*; *+çı*, *+ci*, ve *+ce* ekleri diğer ism-i tasgir eki olan *+çik*, *+çık*. Meselâ Rusça *kabatçık*, *kukarçuk*, *barçuk*, *jemçuq*, *ovçuq* kelimelerinde de olduğu gibi. Türkçeden iktibas edilen bazı kelimelerdeki vurgu yerlerinin Rus ağzından değiştirilmesi meselesi ise başlıca Rus dilinde müzekkerden müennes yapılmak istenildiği zaman vaki olmuştur. Meselâ Türkçeden alınan *kibet* kelimesinin Rusçadaki müennes şekli *kibitkada* olduğu gibi. Tabiî diğer başka telâffuz ve tarif hususiyetlerinden doğan hâdiseler de yok değildir. Cemi eki olan *+at*, meselâ *elat* kelimesinde olduğu gibi. Tabiî burada Türk dilinden Rus diline alınan daha bir tayin lâhikalarının tespitine imkân yoktur. Ancak diyebilirim ki tetkike ve araştırmaya değer bu saha Türk dili tarihi araştırcıları için oldukça mühim bir mevzu teşkil eder. Hulâsa Türk sentaksının Rus dili sentaksi üzerindeki tesirinin şimdiye kadar tespit edilmemesi ayrıca şayan-ı teessüftür.

Türk dilinin Rus dili üzerindeki tesiri bu itibarla hem geniş olmuş ve hem de çok erkenden başlamıştır. Her yeni gelen Türk akınından ve Türk kavminden istifade eden Ruslar, kendilerinin bilmedikleri, bulamadıkları maddî ve manevî medeniyet istilah ve tabirlerini, yeni gördükleri her bir şeyi manaları ile beraber almakta asla tereddüt göstermemişlerdir. Daha Slav dillerinin tesirinden evvel bile başlayan bu iktibas sonraları Hun, Avar, Bulgar, Peçenek, Hazar, Kıpçak, Altın Ordu, cenup Türkleri ile daha fazla inkişaf edilmiştir. Ancak, esefle kaydedelim ki Hun, Bulgar, Avar dillerine ait ciddî vesikaların hâlâ bugüne kadar elimize geçmemesi, Türk dili ve medeniyetinin cenubî Rusya'da oynadığı rollerin tespitine tamamıyla meydan vermemektedir. İlk kadim Rus dilindeki Türk dili yadigârlarını ararken ister istemez (çifte) iki neticeye vasıl olabiliyoruz. Evvelâ meçhulümüz olan Hun, Bulgar, Avar ve Hazar gibi Türk kavimlerinin medeniyet ve dili tayinleri ile bir dereceye kadar aşina olabiliyoruz. Saniyen de Türk milletinin çok erkenden Rus dili ve medeniyeti üzerinde rol oynadığı gibi millî tarihimiz bakımından çok mühim olan bir noktayı tenvire imkân bulabiliyoruz.

Tarihî devrelerde, Rusya'yı ortasından çiğneyip geçen Hunların Ruslara dil ve medeniyet bakımından ettiğleri hocalık ve Rus diline bıraktıkları yadigârlar

hakkında bir şey söyleyemiyoruz. Zira Hun diline ait elimizde hiçbir vesikanın bulunmaması daha fazla izahat verilmesine müsait değildir. Ancak Rus létópis [=vakayiname]'lerindeki eski Rus minyatürlerinden nazar-ı dikkati calip çok mühim bir noktaya tesadüf ediyoruz. Bu da Rus kinyazı Svyatoslav'ın Bulgaristan'da yaptığı muharebe esnasında erkek kıyafetine girmiş kadınlardan mürekkep ordu kullanmasıdır. (Çertkov, **Opisaniye voyni Velikogo Knyazya Svyatoslava protiv bulgare grekov** [=Büyük Knyaz (Padişah) Svyatoslava'ın Bulgar ve Grekler'e Karşı Yaptığı Savaşın Tasviri]. Moskva 1843, s. 243; Lowrenty létópis'i) Rus tarihçilerine bu şayan-ı dikkat nokta hâlâ meçhul olarak kalmıştır. Rus minyatürlerini tahlil eden ve araştıran Starov, (**Minatyuriy nekotoriñ rukopisey vizantiyskih, bulgarskih, russkih, djagatayskih i persidskih** [=Bazı Bizansça, Bulgarca, Rusça, Çağatayca ve Farsça Elyazmalarının Minyatürleri], 1902, CXX, s. 70) adlı eserinde daha X. asır-ı milâdîde Rus ordularının, Asya orduları gibi muharebeye gittiklerini ve IV. asır Atila harekâtında, kadınların da erkekler ile beraber kağnı arabalarında bulunduklarını ve ellerde havlu ördüklerini kaydettikleri gibi IX. asır Balkan yarımadası Bulgar hükümdarı Krum'un bu adada kadınlarla beraber sefer ettiğini tasrih etmektedir. İş bu kadınların erkeklerle beraber seferlere iştirak etmesi keyfiyeti galiba Hun Türklerinin Ruslara terk ettiği ilk yadigar olsa gerektir. Fakat bununla beraber Rusların Türkler'den bu vesile ile ne gibi kelimeler aldıkları hakkında bir şey söylemek maalesef şimdilik gayr-ı kabildir.

Hunlardan sonra Rus diline ve muhitine Türk dili yadigarlarını sokmaya vesait edenler Avarlar olmuştur. Maatteessüf bu devir Avar dili Rusçaya ödünç verdiği unsurlar hakkında bugün elimizde hiçbir şey mevcut değildir. Eski rivayetler kadim Türk Bulgarlarının kıyafetçe Avarlara benzediklerini nakletmektedir (Yireçek, **İstoriya bolgarskogo naroda** [=Bulgar Halkının Tarihi], s. 162) Lâtin, Bizans minyatürleri, galiba Bulgarları daha o zamanda tanımadık olacaklardır ki onların kıyafetlerini tamamıyla başka bir şekilde tasvir etmişlerdir.

İlk Rus dili üzerinde tesir icra eden ve yadigar dil bırakın Balkan yarımadasında yerleşen Türk Bulgarlarıyla Volga boyunda yaşayan ağabeyleri Bulgarlar olmuştur. Birinciler Slav ve Bizanslılarla muhat olup asker hayatı sürmüşler, ikinciler Volga'da VI. asırdan XV. asra kadar cihan ticareti merkezini ellerde tutan Hazar devletinin komşuluğunda ticaretle meşgul olmuştur. Yekdiğerinden farklı devlet kuruluşu ve esaslarına malik bu iki kardeşin Rus

dilinde bıraktıkları yadigârlar, mahiyetleri itibarıyla da şüphesiz yekdiğerinden farklı olmuştur. Filvaki Volga boyundan cenub-i garba doğru ticaret edip Balkan yarımadasında bir fenn-i işgâl eden eski Türk Bulgarlarının Ruslara terk ettikleri dil yadigârlarına ait sarih lügatlara ve kelimeleme doğrudan doğruya tesadüf ediliyorsa da (fakat) eski Bulgar minyatürleri vasıtasyyla bu yadigârların mahiyetini tespit edebiliyoruz. Bunlardan tarih itibarıyla en kadim olanların Bizans imparatoru II. Basilius'un emri ile (1065-975) yapılan ve oldukça şayan-ı dikkat bir sanat eseri olan iki minyatürdür. İşbu iki Bulgar minyatüründe eski Volga Türk Bulgarlarının kişilik ve yazılık kıyafetleri bütün hususiyetleri ile tebaruz ettirilmiştir. Bu hususiyetlerden en mühimi Bulgarların taşıdıkları cübbelerin göğüs kısmını yekdiğereine bağlayan bağlardan yapılmış ilikler teşkil etmektedir. Şayan-ı dikkattir ki aynı ilik tarzlarına ve umumiyetle cep biçimlerine ancak XI. asırdan itibaren Slavlarda da tesadüf edilmeye başlanmıştır. Rus imparatorluk kinyazyalarından Svyatoslav Yarosloviç ve oğullarının kıyafetlerinden başlayarak Büyük Petro'ya kadar bu Bulgar kıyafetleri[n] Ruslar tarafından aynen kabul edildiğini 1673 senesi Rus minyatürleri ile muahhar devir minyatür ve birçok resimlerden öğrenmekteyiz. Biz bugünkü Avrupa milletleri içinde bu elbise ilikleme tarzıyla Leh, Litvan, Slovak, Hırvat ve Macarlarda kendi mevcudiyetini aynen muhafaza eylemiştir. (PAULY, *Les peuples de le Russie* [=Rus Halkı], 1860 (Leh elbiselerine ait), Hltenroth, *Traehten der Völker* [=Halkların...], Stuttgart 1891, Bd. II.). Hatta Avrupa milletlerinin “gusar redingotlarındaki” ilikleme tarzı, vaktiyle Slavlar tarafından Bulgarlardan alınmış tarzın ufak bir tağyre uğramış şeklinde başka bir şey değildir.

Menşeileri itibarıyla ne Slav ne de Avrupa kıyafet tarzı olan bu ilikleme hakkında en sarih numunelere vaktiyle Herat'ta yapılan millî kıyafet tarzlarına çok büyük itina ve dikkat gösteren bu Türk ve Çağatay minyatürlerinde de tesadüf edebiliyoruz. Bu resimlerde Moğollar bu ilikleri ancak bayram elbiselerinde, İraniyyü'l-asl kavimler ise katyen kullanmadıkları hâlde, Türk elbiselerinde bilakis her daim mevcut olmuş ve hatta bazen bu ilikleme usulü elbisenin boğazdan kemere, bazen ise eteklere kadar uzandığı görülmüştür. Bilahare Türklerce eski şeklini kaybeden bu kıyafet ve vaktiyle Stasov'un da kaydettiği veçhile eski Bulgar Türklerinin âdetâ millî bir elbise modası ve âdeti olmuştur. (Starov, 18) Slavların Bulgar Türklerinden kıyafetçe iktibas ettikleri hususiyetlerden biri de üzerleri tokalarla süslenmiş kemere aynı kemere asılı olan bıçak, torba ve boynuza benzer bir âletin taşınması âdetidir. İşbu kemer

kuşanması tarzı Türk minyatürlerinde de mevcuttur. Ve aynıyla Bulgarlar vasıtasyla Ruslara intikal ederek uzun bir zaman Rus halkı ve Rus hanedanı tarafından sevile sevile kullanılmıştır. Şu kadar ki Rus ve Slav minyatürleri, Hollanda, Fransa, İngiltere ve Almanya gibi memleketlerde yapılan Büyük Petro'nun gravürlerinde tam XI. asır Bulgar Türk kıyafeti görmekte asla tereddüt etmemektedir. (Startsov, 21) Bunlarda Büyük Büyük Petro göğsü tamamıyla iliklerle dolu cübbe ve belinde ince kemeri ve bu kemere bağlı bıçakla tasvir edilmiştir; ve ayağında ise uzun ve ince deriden yapılmış ve iliklenmiş potinleri ve potinlerin üzerine giydiği bir de başmakları vardır. İşte bu ayakkabılar uzun bir zaman Türklerde mevcut olmuş ve Slav, Ruslar tarafından adı ile beraber aynen iktibas edilmiş ve XVIII. asra kadar muhafaza edilmiştir. Rus muhitî adıyla beraber geçen bu ayakkabı Rus lügatlarında *içetogi* “*içitigi*” = “*içetigi*”; “*içedoği*” = “*içegotiy*” *çedigi* kelimesi ile kaydedilmektedir ki kelimenin Türkçe aslı menšeи *iç itük* yahut *iç itüki*'dır.

Rus saray mensubu tarafından kullanılan bu ayakkabı nevi hakkında “**Rus Arkeoloji Cemiyeti Zapiskaları**”nda cilt IX'da (Sankt-Peterburg' 1897) neşredilen Savvaitov'un “Türklerden ve şarktan alınma Rus eşyaları” makalesinde *içegotiy* kelimesi tahtında (s. 43) oldukça mufassal malumat verilmektedir.

Bulgar Türklerinin Ruslara terk ettikleri yadigarları tebarüz ettiren diğer bir vesikada “Vatikan” kütüphanesinde mahfuz kalan ve XII. asır Bizans muharrirlerinden Konstantin Manassi'in yazdığı *Létopis* [=Vakayiname] dir. Mezkur eser bilahare XIV. asırda, şehzadelerin umumiyetle eski Türk Bulgarlarının askerî kıyafet ve elbiselerini tasvir eden resimli ilâvesiyle Slav Bulgarcasına tercüme edilmiştir. Burada göze çarpan şehzadenin adıdır. Bizans menabii onu *Bonlâs*, *Boilâs* telâffuzlarıyla kaydetmektedir. Daha Orhun Abidelerinde *buyla*¹ (yahut boyla) diye tesadüf ettiğimiz bu kelime XII. asır Rus destanlarından olan **Slovo o polku İgoreve**'de *bilya* telâffuz olmuştur. Profesör Melioranski bu kelimenin aslı Türk Bulgarlarındaki kelimenin aynı olduğunu kabul etmektedir. (**Trudi Vostočnogo Otdeleniya** [=Doğu Bölümü Çalışma Raporları], XIV.) Rus ağzında ise *bolerin* şeklini alarak mevzuen Romanlarla Arnavutlara da geçebilmiştir. (Yireçek, 164) aynı kelimenin Rusçada bilahare aldığı şekil *boyarin* olmuştur ki, bunlar da ancak, şehzade, asilzade gibi manaları da ifade

¹ Semih Tezcan, “Eski Türkçe *buyla* ve *bağa* Sanları Üzerine”, *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı* *Belleten* 1977, Ankara 1978, 53-69. sf [Y.]

etmiştir. Halbuki eski Türk Bulgarlarında hükümdardan sonra en mühim devlet idaresi selâhiyetine haiz olan ... şurası arasına bu ad alem olmuştur. (Stasore, 52)

Yine aynı Manassi tezkiresindeki Türk askerlerinin tasviri ve minyatürleri vasıtasiyla Türk esliha adlarının ... çok erken Slav lisanına Bulgarlar vasıtasiyla ithal edildiğini görmekteyiz. Soğuk, selâm kabilinden olan, ok, kılıç, buzdağan gibi Slav ve Rus lisanına dahil olan silâh nevilerden olup ilk Rus-Bulgar teması bilahare de Avrupa'da çok büyük şöhret kazanmıştır. Daha Büyük Şarl Moritanya kralına yazdığı bir mektubunda “kılıç” (nevi, silâh) Gladius Huniscus yani Hun Türklerinin silâhi olarak tavsif eylemiştir. (Nicot, Threzer, *De la langue Françoise* [=Fransız Dil Bilgisi], 1600) Profesör Yirçek 9-6 vakasında mahvolan Bizans askerlerinin iş bu buzdağan nevi ... silâhla mücehhez olduğunu kaydetmektedir. (s. 252) Tezkireye göre bu nevi silâhin eski Bulgar Türklerinden alındığına şüphe bırakmamaktadır. Buzdağan ucu yuvarlak, uzun, demirden mamul mızrağa benzer bir nevi Türk silâhi (olmuştur). Bilahare ordu kumandanı veya hükümdarın hâkimiyet nişanı remzi mukabil olmuştur. Toparlak ucu elmaya benzeyerek içi yumuşak şeýlerle doldurulmuş ve üzerine civiler çaktırılmıştır. Türklerin kabul ettikleri bu silâhi Ruslar ancak hâkimiyet nişanı olarak kullanmışlardır. Mihail Feodoroviç'e beyat bununla olmuştur. Rus imparator ailesine bunlar ya veraseten intikal ederdi yahut da teshir edilen memleketler teslim oldukları zaman Rus hükümdarına, teslim işaretini olarak devir yaparlardı.

Diğer bu saha Bulgarlardan alınma kelimelerden biri de bugünkü Bulgarlarda, *ban*, Sırp ve Hırvatlarda *bân*, Lehlilerde *pan*, “efendi, hâkim, hükümdar” manasında kullanılan kelimelerdir ki eski Türk, Avar, Bulgar, Altay ve Moğollarda *bayan* (*ban=bam=baan*) (*kin=kirn=kıynı*) *kağan=kaan* *kan=han*'da olduğu gibi ortadaki /ğ/, /y/ harflerinin hazfiyla ihtisar edilmiştir şeklinde telâffuz edilen ve zengin manasında olan kelimededen alınmıştır. (Berneker, *Slawisches Etymologisches Wörterbuch* [=Slâvcanın İslîkakî Lügati], Heidelberg 1924, s. 43) Yunan muharrirlerinden Constantinus Poerphyrogenitus XV. asır aynı kelimeyi *bocavos* telâffuzu ile kaydetmiştir. Kontraktion tarifiyle kelime şüphesiz *boyan* kelimesinden neşet ederek bilahare *bayan* olmuş ve bugünkü Kırgızlarda da kendisi ayrıca has isim mukabilinde muhafaza edilmiştir.

XII. asır Rus destanı *Slovo o polku Igoreve*'de tesadüf edilen bu kelimenin Rusça yazısı *boyan*'dır. Destandaki bu kelimenin manası Melioranski'ye göre şairin kendi ismidir. Zira bu müellife göre Moğolgada bu kelime “mahir okçu”

manasında imiş ve bu yüzden kelimenin en muvafık manası hâkim bilgili ilhamlı imiş. (**Trudı Vostochnogo Otdeleniya** [=Doğu Bölümü Çalışma Raporları], XIV.) Kadim Rus edebî lisanında kelime *beyan* olup manası “hikâye şairi” yani bizim eski “ozan” kelimesi tahtında kastettiğimiz manayı ifade etmiştir ki, burada da bu kelimenin eski Türk âlet-i musikiyeleri olan ve milâttan evvel Yakinf'e göre Türkler arasında yekdiğerine hediye edilen kopuzla beraber iştigal etmiş olsa gerektir. Cihan edebiyatında yer bulan bu âletin, her ne kadar Ruslara intikali zamanı tayin edilmiyorsa da bence kelime garba ilk defa olarak Hunlar yahut Bulgarlar zamanında geçmiştir.

Eski Bulgar Türklerinin ilk Rus idaresi ve askerî teşkilât üzerinde ne kadar büyük bir tesir icra ettiğini görebilmek için daha bazı ufak tefek noktaların ızahatına girişmemiz lazımdır. Eski Yunan muharrirlerinin verdikleri malûmata bakılırsa Rus kinyazı Svyatoslav Bulgar ve Bizanslılara karşı seferlerinde ilk piyade askere malik olmuştur. Hâlbuki Manassi... tam aksine olarak Rus ordusu süvari olarak gösterilmektedir. Her ne kadar eski Slav ilâhalarından birinin “at” olduğunu Xore Svyatoslav'ın kendisinin bizzat hastalık derecesine varan “at düşküni” olduğu ve hatta VI. asır Slavların büyük at sürülerine malik oldukları, Bulgar Türklerle minyatürlerini Ruslara ait atfettikleri süvarilerin esasen bir dereceye kadar takviye edilebileceği bir mahiyet arz ediyorsa da (fakat) tarih bunun tamamıyla aksini göstermektir. Svyatoslav'ın hayatını at üzerinde geçirmesinin Bizans tasvirlerinde bir an'ane mahiyetini almış ancak ve ancak, Slavların Bulgarlar gibi Türk süvarisi şeklinde görmek istiyakından doğmuştur. Zira Ruslar atları, nadir bir hediye olarak ok ve kılıçla beraber ilk Türklerden almış ve bunlar da görmüşlerdir. 968 senesi Lowrenty létopis'inde Rus kinyazı Pretiç'e “at, ok, kılıç” hediye ettiği sarihen kaydedilmiştir. Bu itibarla Bulgar minyatürlerindeki Rus süvarileri Bulgarları taklit eden ve süvarilik âdetini Türklerden iktibas eden Slavlara ancak ait olarak kabul edilmelidir.

Aynı tasvirlerde Rus büyük kinyazı Svyatoslav boynu eğri küçük bir beyaz at üzerinde tasvir edilmiştir. Atın kimi, bel kayışları, eyer ve üzengi kayışları hep eski Türklerde ve bugün bile birçok Türk kavimlerinde olduğu gibi kırmızı boyalıdır. Eyeri küçük yuvarlaktır. Bütün atın teçhizatı süs olarak kullanılan ve Slav lisanına *çepnak* telâffuzu ile geçen kelime ile beraber tam Türktür. Kelime Türkçede *çaprak*'tır. Muahharan Rusçada bu kelime “eyer” bir akasmı olarak kullanılmıştır. İki uçlu okların Rus ordusunda istimali keza eski Türk Bulgarlardan alınmıştır ve hatta Altay kavimleri arasında Şaman âletlerinden biri olarak kendi muhitinde bugün yer bulmuştur. (Adler, *Der nord asiatische*

Pfeil [= Kuzey Asya Okları], Leiden 1901). Diğer bir müellifte de bu nevi okların Sibirya-şark milletlerine aidiyeti tespit edilmiştir. (Klemm, **Werkzeuge und Waffen** [= Teçhizat ve Silâhlar], Leipzig 1854, s. 289) Rus muharirlerinden Olein Rus Ordularındaki bu iki uçlu okların Kıpçaklar'dan alındığını kaydetmektedir (Starov, 77) (Bk. Kondorki, **V pamyat, stoletiya Krîma II** [=Kırım'ın yüz yıllık anısı], Moskva 1883, s. 201), Sibirya akvamı tarafından çokraigbetle kullanılan bu iki uçlu oklar şüphesiz eski Türklerden Bulgarlarca tevarüs edilmiş ve millî Türk silâhına ait bu oklar bilahare... Ruslar tarafından benimsenmiştir.

Aynı Rus vakayinamesi tasvirlerindeki silâh keza Türklerden alınmış ve adı ile beraber Ruslarca mal edilmiştir. Böylece ilk Ruslar üzerinde azim tesir icra eden Türk Bulgarları hakkında ele geçen minyatürler vasıtasyyla ne gibi Türk unsurlarının Ruslara devredildiğini görmek imkânı vardır. Rus hükümdarlarının kıyafetçe Türk terzini tercih etmeleri şüphesiz, aynı kıyafet isimlerini Rus lisanına soktuğu gibi, Rus ordusunun, eslihası, atları ve hatta... eski Rus kadınlarının baş örtüleri tamamıyla Türklerden alınmıştır. Ayrıca istidraden kaydedelim ki Avrupa kadınlarının dahi baş örtüleri, kendi şeklini ancak ve ancak Çağatay minyatürlerindeki tesadüf ettiğimiz kelime eski Türk kavimlerine medyundurlar. Her hâlde kurun-ı vusta Avrupa kadınlarının baş vrtüsü tarzının dahi bizim Türklerden kalma güzel bir mirastan başka bir şey olmadığına şüphe yoktur.

Garpta Balkan yarımadası, Tuna Bulgarlarından askerî teşkilâtta ve bilhassa süvariliği öğrenen ve bu sahaya ait birçok Türk kelimelerini kendi lisanlarına aynen kabul eden Ruslar, garpta da aynı Bulgarların ağabeyleri olan Volga Bulgarlarından ticârî ve iktisâdî muameleyi öğrenmiş dillerine bu sahaya ait Türk istlahlarını almaktan çekinmemiştir. Dört asra yakın bir zaman cihan iktisadiyat merkezini kendi ellerinde bulunduran ve devlet varidatını ticarete gelenlerden alınan vergi ile temin eden Hazarların komşuluğunda yaşayan bu şark Bulgarları o zamanlarda üstelik Slavlar şark arasında irtibat rolü oynamıştır. Şarkla sıkı bir münasebeti olan Bulgarlar Ruslarla ticârî ve siyâsî irtibat ve münasebet teminine çalışmakla, Ruslara âdetâ hakîkî hocalık etmiş ve Rus diline çok eski Türk kelimelerini hedîye etmekten geri kalmamıştır. İlk Rus diline eski Volga Bulgarcasından alınan kelimelerden biri manasında olan *uçan*'dır. Lipatyefki 1182 yılı létopis'inde tesârif ettiğimiz bu Türkçe kelime bilahare XIII. asırda ... kullanılmış bugünkü lehçelerden ise ancak Türkmen,

Buhara ve Çağatay Türkelerinde mahfuz kalmıştır. Rus létopis’inde kelimenin manası “es-sefinetü’ş-şagire” olduğu hâlde Kıpçaklarda aksine “...” manasında olmuştur. (**Zapiski Vostočnogo Otdeleniya** [=Doğu Bölümü Raporları], XVII. s. XI.) Hâlâ bugüne kadar Rusçada kullanılan *emtia*, mal manasındaki *tavar* kelimesi dahi eski Türkçenin *davar towar*’ından alınan ve 1110 tarihli Ipatyev létopis’inde yük, mülk, emlâk, mal gibi iki başka manada kullanılmıştır. Bugünkü Rusçada ancak “*emtia*” manasını muhafaza etmiştir. Diğer aynı mezburdan alınan ve “*dirgi*” manasında olan *kagan*; *tartak*; kalpak manasına olan *klabuk*; olağ, kurgan, kumız, kuma; hediye manası olan *saygat*; şeref manasında olan *şan*; mükellefiyet olan *bir* (bért, Kâşgarlı Mahmut’ta) hep doğulu istilâsına çok evvel Rus diline giren Türk dili yadigarlarıdır. Bulgarları müteakip XII. asırdan itibaren sel hâlinde Rusya’ya akmaya başlayan Kıpçak Türkleri de cenubî Rusya’yı yüz elli seneye yakın bir zaman [1061-1210] kendi idaresi altında tutmuştur. Bu bir buçuk asırlik zaman zarfında hem iktisadî ve hem de devlet teşkilâtı bakımından oldukça iktisaden Kıpçak devleti Ruslarla olan sıkı münasebetinde Rus dili ve hatta şifahî edebiyatı üzerinde oldukça çok müessir olmuştur. Bu kavim hakkındaki rivayetler Rus vakanüvislerini ilk evvellerde epeyce şaşırtmıştır. Daha 1096 yılı Rus vakanüvislerinde Kıpçaklar dan bahsedilmeğe başlanmıştır. Onlara göre Kıpçaklar “İsmail’in Allahsız evlât- larından olup Hristiyanlığı teşkil için Rusyaya gönderilmiştir.” ki bu da Mefodi’nin **Ahd-i Atik**’ten aldığı Gedeon’un firarından Yesi kavimleri hakkında rivayeti[ni] andırmaktadır. (Poppin, **İstoriya Russkoy Litaratury** [=Rus edebiyatı tarihi], I, s. 187) İşte vakanüvislerin bu rivayette Gedeon’dan halâs olunan kavimler: Türkmen, Peçenek, Türkler ve Kıpçaklar olmuştur. Bu itibarla ilk Kıpçakların Rusya’ya gelişinin doğrudan doğruya Mefodi’nin rivayetlerinden istihraç edilmişdir. Daha muahhar devir Rus vakanüvislerinde Kıpçaklar hakkında oldukça mufassal mülümata tesadüf edebilmekteyiz. Ancak ne yazık ki Rus muharrirleri umumiyetle Kıpçakları Moğol istilâsı ile karıştırarak “Tatar” kelimesi altında hepsini birleştirmiş ve Rus vakanüvislerindeki göçebe Türklerin “Tatar”larla olan mücadeleşini tasvir etmişlerdir. Rus halk edebiyatındaki kahramanlara ait eposlar ise ancak bu vadide, Türklerle olan komşulukları sayesinde inkişaf edebilmiş ve bu yüzden, Rus tarihinin millî Rus halk edebiyatında aksini araştıranlar her şeyden evvel bu devir Türk tesirini kendi tetkiklerini göz önünde tutma mecburiyetindedirler (Ekskursi, **V oblast russkogo narodnogo eposa** [=Rus halk destanı alanı], Moskva 1892, s. 231). Kıpçaklar ve umumiyetle Türklerle olan sıkı münasebeti tetkik eden Rus âlimleri, Rus epik hikâyelerinin şarttan alındığına ve hatta ilk Rus epik kahramanı

olan İlya'nın dahi Türkler vasıtasıyla Rus destan edebiyatına ithal edildiğinde müttefiktirler. (Poppin, I, 172) Bazı Rus halk edebiyatı müdeddikleri hattı İlya'nın kendi şahsiyetinin meselesini bile meçhul telâkki etmektedirler. Rus âlimlerinden Vsevold Müller bu tipin tamamıyla şarktan alındığını ve ihtimal Türk tipi olduğunu ileri sürmektedir. Zira epik Rus rivayetlerinin şarkla mübadele edildiği bu âlimce büyük bir ihtimal dahilindedir. Biz bu hususu tenvir eden Kiev Rusya'sı ile Moğol istilâsına Türklerin münasebatı hakkında mufassal malûmata Golubovski'nin **Peçenegi, Torki i Polovtsiy do naşestviya Tatar/İstoriya yujnorusskix Stepey IX-XIII** [=Tatarlar'ın istilâsına kadar Peçenekler, Türkler ve Kumanlar, XI-XIII. yüzyıl güney Rus bozkırlarının tarihi], Kiev 1884 ... eserinde tesadüf edebiliyoruz. Nitekim en kadim ve yegâne Rus nazmı olarak XIII. asra doğru yazılmış **Slovo o polku Igoreve**'de dokuz asırlık Hristiyanlığın Ruslar arasındaki yayılmasına rağmen, destan muharririn, Hristiyanlığa daha fazla rağbet göstermesi icap ettiği hâlde, taktirlerinde tam aksine olarak gayr-ı Hristiyan unsurlara daha fazla yer vermiş ve onları Rus kinyazlarının Rus toprağına dahi şarkının tekniğine tatbik eylemiştir. Tabiîdir ki buradaki gayr-ı Hristiyan unsurundan maksat Rusları kendi tesirleri ve aidiyetleri altında yaşatan Türklerden başka diğer bir kavim olamaz, hatta şarkının edebî şeklini bile tespit Ruslar için oldukça müşküldür. Şarkıyı terennüm eden "ozanın" eski Türkçe olan *bayan* kelimesi elbette kaydedilmiş onun tâhakkâne dahi çok ehemmiyet vermektedir. Esere bakılırsa şair lâyemut allah'ın akrabasından biri olarak telâkki edilmiştir ki bu da şüphesiz bize *saman* "ozan-baksı" yi çok yakından andırmaktadır. Bu itibarla Türk tesiri ile doğan bu ilk Rus nazmı aynı zamanda o devir Türklerde adlandığı gibi Türk ilâhi Şaman evsafını haiz kopuzcuları takilden Türkçeden alınma "bayan" adlı şairler tarafından terennüm edilmiştir. Dil cihetinde de **Slovo o polku Igoreve** çok bizi Rus müsteşriklerinin nazar-ı dikkatini celp eylemiştir. Bu mevzu üzerinde bilhassa duran Profesör MELIORANSKİ (**Zapiski Vostoçnogo Otdeleniya** [=Doğu Bölümü Raporları] XVI, XX-XXIV.) Bu Rus destanında daha evvelce Türklerin Rus diline terk ettikleri yadigârların kullanıldığını tespit eylemiştir. 1812 yılı Moskova yanğını esnasında yanın esas nüshası kaybolan bu eserin bize intikal eden kopyaları birçok yerlerinin bozukluk yüzünden maalesef daha geniş bir fikir edinmeye o kadar da müsait değildir. Ancak içerisinde *koşçı*, *kogan*, *bosiy*; *Bayan*; *Buyla*; *Bayar*; *Balaban*; *yaruğ*, *yapançitsa*, *çaga*, *kuyruk*, *koryugi*, *xarlug*, *örtme*, *kur* gibi halis Türklerden alınma kelimelerin mevcut olduğu şüphesizdir.

İlk Rus edebiyatında yerleşen bu kelimeler haricinde bu devir Rus lisanında Türklerden aldıkları dil yadigarlarının ekserisi ehlî hayvanlarla, has isimlere aittir. Burada bunları bir bir saymak çok uzun bir külfet olacağından, hulâsasıyla söyleyebilirim ki Rus dilinde kullanılan ehlî hayvan adları yüzde doksan muhtelif zamanlarda halis Türk dilinden alınmıştır. Meselâ; *borty, bars, volu, koza, buğdayı, sik, cuçka, kaş, ladaş, karaguş* ilh. gibi. Ehlî hayvanlarla münasebeti olan ... mukabilinde kullanılan *Tvaragu*, Türkçenin *Turak*'ından, *torba, kurdyuk, tuluk, tulub* ve ilh. Keza Türkçeden alınmıştır. Birkaç misalle gösterebilđigimiz iş bu Türk dili yadigarlarından da anlaşılaceği veçhile Ruslar, ehlî hayvanların beslemesini ve istifadesini ancak Türklerden öğrenmiş ve kendi dillerini bu sahaya ait Türk kelimeleriyle takviye etmişlerdir.

İki devletin hayat esasları ve dillerini, Hun, Avar, Hazar, Bulgar ve Peçenek Türkleri ile, kuran ve takviye eden Ruslar, daha sonraları kuvvetli bir devlet şekli olan "Altun Ordu"nun Türk dili yadigarları ile de dillerini daha fazla ihkişafa imkân bulmuşlardır. IX. asırılık devam eden bu devir Türk-Rus münasebetinin bence Rus dili üzerindeki tesiri tasavvurumuzun fevkinde olmuştur. Hatta katiyetle söyleyebiliriz ki Rus dili ancak Türk dili tesiri ile edebî bir dil mahiyetini alabilmiştir. Muhtelif asırlarda damlaya damlaya göl olan bu Türk dili yadigarlarının heyet-i umumiyesiyle binlerce kelimelere baliğ olmuş, Türk dilinin Rus dili kalkınmasında ve bugünkü hâline gelmesinde ne kadar âlice-naplık gösterdiğine hiçbir şüphe bırakmamaktadır. Rus müverrihlerinden Poppin Moskova devletinin malî ve iktisadî idaresi Türk devletinin usul-i idaresinden almakta bile hiçbir mahzur görmediğini tasdik etmektedir. Kendisinden mertebece çok yüksek olan Türk tesiri altından kalan Ruslar içtimâî hayat bakımından da Türk âdet ve an'anelerini kendi hayatlarına aynen aksettirmişlerdir. Bu fikri kabul eden Rus müverrihlerinden Karamzin'den sonra Kastamorov da "Moskova devletinin" esas kuruluşunun Altın Ordu örneği üzerine olduğu ve Rus Çarının da XIII-XV. asır Türk hanlarına muadil olduklarını kaydetmektedir. Zira Rus Çarlarının otorite itibarıyla yükselmesi ... "orda" hanlarının sayesinde olmuştur; dille ve teşkilâtlâ beraber Türk tesiri Rus edebiyatına da yeni bir cereyan vermiştir. Bu devirlerden itibaren Rus edebiyatı millî ve halkçı bir mahiyet etmeye başlamış ve şark Türk motifleri bu edebiyatta tedricen kendisine yer bulmağa başlamıştır. Şu kadar ki Rus edebiyatı tarihçilerinden Busloyev Rusya'da teşkil eden Türk devletlerinin Rus halk edebiyatının inkişafında âdetâ bir dönem noktası teşkil ettiği kanaatindedir. Aynı zata göre Türk tesiri ile bu tarihî andan itibaren Rus eposundaki eski fantastik hayallerden tamamıyla yeni

ve canlı bir eposa geçilmiş ve Türk tesirini, tarihî cereyana sadık kalarak, açıktan açığa kendi bünyesinde yerleştirmiştir.

Netice itibarıyla görüyoruz ki cihana ... kopan ... yaymakta hiç de kıskanç olmayan Türk milleti ... tarihimiz cihanşümü ... de bir milletin kalkınmasına hizmetiyle dünyada hiçbir millete nasip olmayan bir alicenaplık göstermiştir. Millî Türk dili inancına yakışan taktiri gayr-ı kabil bu kadar yüksek bir seciyeye malik Türk devletinin geçmişinden ders alanlar şüphesiz, bugünde dilimizdeki yabancı unsurların yüklediği esarete tahammül edemez. Bundan dolayıdır ki, aramızda bulunmaları ile iftihar duyduğumuz büyük hami reisimizin hepimize ve hatta bütün Türk'lere haykırdığı “Ülkesini, yüksek istiklâlini korumasını bilen Türk, millî dilini de yabancı boyunduruğundan kurtarmalıdır” kastı, cümle daim çalışmamızda bir iman atesidir.

1933

Yazarın Arap harfli el yazısından yayına sunan:

Mustafa S. KAÇALIN

1 ADLER, *Der nord, asiatische Pfeild* [=Kuzey, Asya Okları], Leiden 1901.

2 BENEKER, *Slawisches Etymologisches Wörterbuch* [=Slâvancanın İştikakî Lügati], Heidelberg 1924.

3 BOGORODİTSKİY, *Obşıy kurs russkoy grammatiki* [=Umumî Rus grameri dersleri].

4 ÇERTKOV, *Opisaniye voyni Velikogo Knyazya Svyatoslava protiv bulgarii grekov* [=Büyük Knyaz SVYATOSLAV'ın Bulgar ve Grekler'e Karşı Yaptığı Savaşın Tasviri] Moskva 1843.

5 EKSKURSİ v oblast russkogo narodnogo eposa [=Rus halk destanı alanı], Moskva 1892.

6 GOLUBOVSKI, *Peçenegi, Torki i Polovtsiy do naşestviya Tatar/Istoriya yujno-russkix Stepей IX-XIII* [=Tatarlar'ın istilâsına kadar Peçenekler, Türkler ve Kumanlar, XI-XIII. yüzyıl güney Rus bozkırlarının tarihi], Kiev 1884.

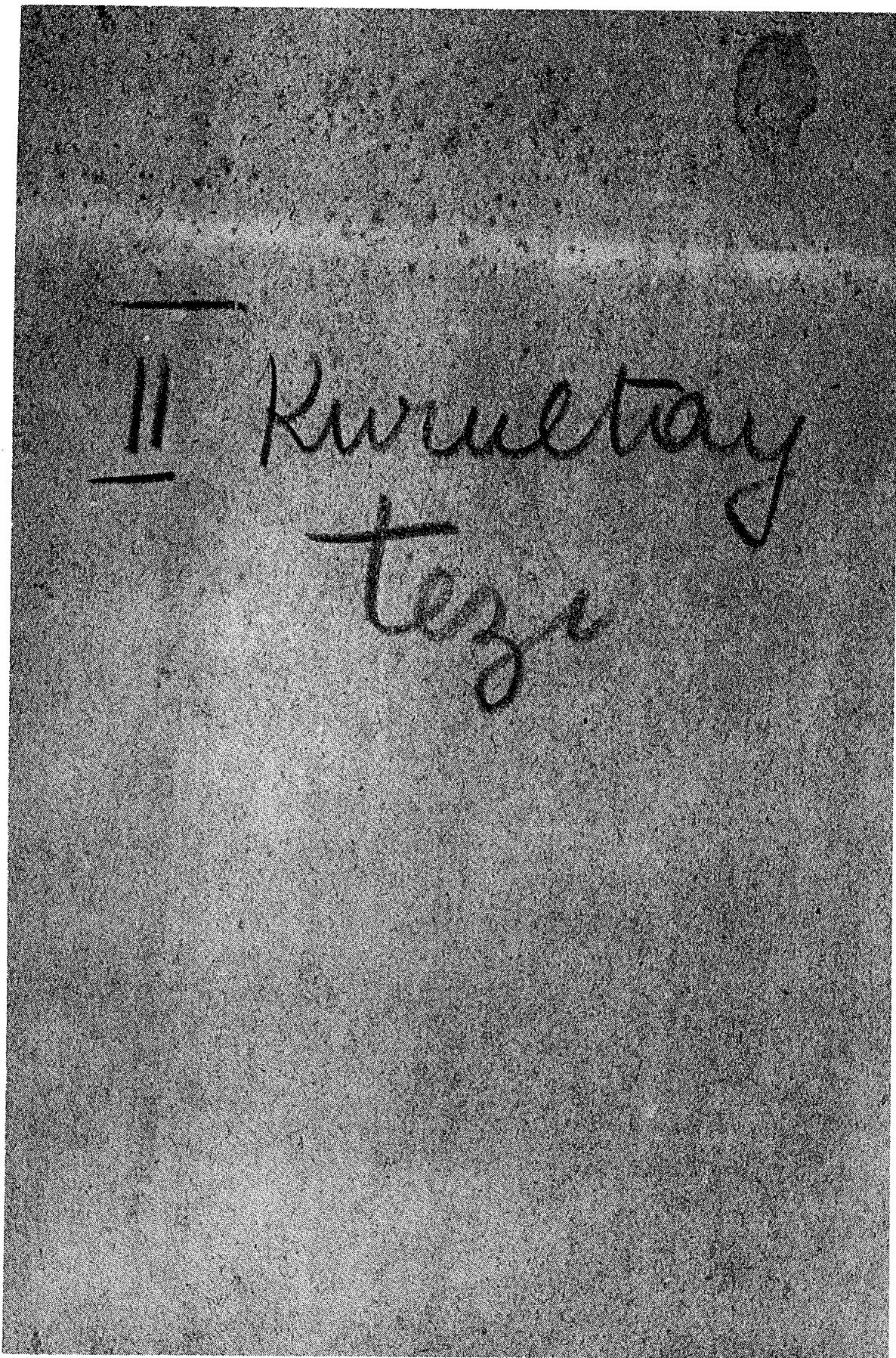
7 HL滕ROTH, *Traehcen der Völker* [=Halkların Giysileri], Stuttgart 1891, II

8 KLEMM, *Werkzeuge und Waffen* [Teçhizat ve Silâhlar], Leipzig 1854.

9 KONDORKİ, *V pamyat, stoletiya Krima II* [=Kırım'ın yüz yıllık anısı], Moskva 1883.

10 LİPATYEAKİ, “Létopis [=1182 Vakayinamesi], Zapiski Vostočnogo Otdeleniya [=Doğu Bölümü Raporları], XVII.

- 11 MANASSİ, Konstantin, *Létopis* [=Vakayiname]
- 12 MELİORANSKİ, *Trudi Vostočnogo Otdeleniya* [=Doğu Bölümü Çalışma Raporları], XIV.
- 13 MELİORANSKİ, *Zapiski Vostočnogo Otdeleniya* [=Doğu Bölümü Raporları], XVI, XX-XXIV.
- 14 NICOT, Threzer, *De la langue Françoise* [Fransız Dil Bilgisi], 1600.
- 15 OGİENKO, *Inozemniye elementi vo russkom yazike* [=Rus Dilinde Ecnebî Unsurlar], Kiev 1915.
- 16 OGİENKO, *Russkoye literaturnoye udareniye* [=Rus Edebî Aksanı], Kiev 1914.
- 17 PAULY, *Les peuples de le Russie* [=Rus Halkı], 1860.
- 18 POPPIN, *İstoriya Russkoy Litaratury* [=Rus Edebiyatı Tarihi], I.
- 19 SAVVAİTOV, [= “Türkler’den ve şarktan alınma Rus eşyaları”], *Rus Arkeoloji Cemiyeti Raporları*, Sankt-Peter’burg’ 1897, IX.
- 20 *Slovo o polku Igoreve*.
- 21 STAROV, *Minatyuriy nekotorih rukopisey vizantiyskih bulgarskih, russkih, djagatayskih i persidskih* [=Bazı Bizans, Bulgar, Rus Çağatay ve Fars Elyazmalarının Minyatürleri], 1902, CXX.
- 22 YIREÇEK, *İstoriya bolgarskogo naroda* [=Bulgar Halkının Tarihi].
- 23 ZİFELDT-SÜMYAGI, *Kendi Uralo-Altaica* [=Ural-Altayca kendi], Bakü 1928.

دک دیلنه توکر دیں یا، گرہ

A. Caferoğlu Ahmet

34

三

عندده خمراه رس دیده و میخنده نمک دیده با رگارنه سوچاه و سلطه و بله آواره ایلاده هوس. مع انسانه
نیمه دره آر دیگه و کیم و کیم، اوده بچه ایندیه عصره هسته بولو. ایلاده هجع و مواد خواره داره. آساه روانه و دم نمک
بها بر تک نهانه آداره نمکه دهنده نفل تهاده. [۱۶۲] ی. *Histerix*, *Histerix galgatseago* naranda
لئه، برازنه بینا نیو و بند، غالبا بها باره داشا او زمانه. ۸ بنا فیسه او خود رکه سخته نهانه فیه قدری تا جلا با شه بر

• "Lorunde

نهایت سریع نموده بخاطر خودش بروایا و قابو نموده خودش را از پیشگیری میگذراند، مگر [۹۰ - ۹۱] *Samuel Peterburg* ۱۸۹۷؛ *جوده* [ص ۳۴] اول در *جوده* مقدماتی را در آورده.

2

[Signature]

لَمْ يَرَهُمْ مَنْ يَرَى
لَمْ يَرَهُمْ مَنْ يَرَى
لَمْ يَرَهُمْ مَنْ يَرَى
لَمْ يَرَهُمْ مَنْ يَرَى

1

رسکرہ دیلہ ددست بانجھے ایک مارہ خود کھٹکتے تھے، وہ رکہ دینہ براز نہیں بارہ راجھنہ وہ سی سو یا یوں موکھیں۔ کہا
داحا فغلیں اپنیا ہاتھ دیلوں سے سکا دے دکھر۔ ایک دو کے نہیں دیکھے المزدہ جسے بریفیتہ بولنا اور
نہیں دیکھ جسے وجہ حمل برتھے، نہیں دیکھ ایک بیڑا۔ بودھے بھی نیمازِ رسم کر سگاتولار کے سامنے کے سامنے پائیں
Gentkors, I. Parasangye [1843] *Sugatolava protis bulgar* (Kremer) 3. 263
davrentiy & Vojni velikago Knyazza Sugatolava protis bulgar
[*Hizantifelius*, *Bulgarius*] (Stabur)
Monachurus neotropicalis *unopuis* *persiculus* 2. persiculus 1902, s. 20]
[*Fuscesc*, *diagatayensis*, *persiculus*,
داحا آبی عصہ میلادہ دہ رکہ اور دو لریں، اسی اور دردہ لبی محابی، لینڈنیو و لالی بی عصہ
آئندہ عصہ نہیں، قارنیکر دہ اکٹھا ایہ برابر قائمہ ہڈیاں رینیں صود دنہ نہیں دالرنسیہ ٹھاول اور دو ماریا قیدا انہیں
میتھے دہ لہا بی عصہ جوخت باقیا یا ۳ اگر بونا میتھے ٹھاول ریں *Kremer* بھاطڑہ قارنیکر دہ رار سخ انہیں
ہٹھیکی تصریح ائمہ دے، اسیہ قارنیکر اکٹھا بدار سخرو جسے اسیہ اسیہ کھوہ نو رکھنی
وکلہ مک ایندیہ ایک یادگار اور کرکر، فتح بولنکا بابر وکلہ تو رکھ دیں لمبھ کھل را لد تھکر کھنڈہ
پس صوبیہ تک حصہ اسی سچو تو فاٹھر۔

一
六

أوزم باشىسىلىق 8 يوده بىنە اراضى كەمە جىلىنى سەھىپىدىن
Uso, 13]

ارسالى

شیمیوگریونی نئوتورن تکوپسی و یگان.]
تیوستیز، بولگاریکس، تیوکرل، دیگاتاولفونیکس و پرسا دنیل، ۱۹۰۲ سالیجا، ۱۸۷.

جَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّمَا يُنْهَا
إِلَيْهِمُ الْأَوْرَادُ لَمَّا
أَتَاهُمُ الْأَوْرَادُ فَقَدْ
لَمَّا أَتَاهُمُ الْأَوْرَادُ
لَمْ يَرْجِعُوهُمْ إِلَى مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ